

Сливенъ ги отнесли. Гитъздото на *народните хайдутини* (Сливенъ) стопило въ хайдушката си перушина *апостолитъ народни*. „Търговцитъ на шаякъ“ се сгавили съ роднинитъ и приятелитъ на Панайотъ войвода и на Димитръ *Димлиятъ*, нарицаемъ *Пехливана*. Въ Сливенъ тѣ основали таенъ кѣмитетъ. Съзаклятниците сливенски за председател избрали Савва Райновъ, върху *уставо-проекта* нѣколко сериозни бѣлѣжки направили, 80 броя отъ в. „Свобода откупили; на *апостолитъ народни* за „пѣтни разноси“ 50 *лири* дали: подъ „Синитъ скали“ при „Латинския гробъ“ имъ дали угощение: ели, пили, бунговни пѣсни пѣли, на тирана по хайдушки се забвили, и на хайдушкия господъ се молили, по-скоро на гости да имъ испроводи „българския гарибалди“ (Хитовъ)

Апостолитъ народни обходили *Айтосъ, Жеравна, Градецъ, Котелъ* и прѣзъ *Твѣрдица* и *Хането* слѣзали въ Ст.-Загора.

„Ст.-Загорскитъ приятели минали подъ *кѣтвѣ* За председател на комитета избрали *Колъ Танчевъ*. Закѣлналъ ги Левски самъ, бидѣйки облѣченъ въ попското расо на попъ *Минча* отъ с. Арабаджиево. Отъ „приятелитъ на дѣлото“ старозагорскитъ патриоти станали *съзаклятници*. Евангелието, камата и револвера цалунали. Слѣдъ актътъ на закѣлването, *Общия* стрилъ на дланъта си баруть и накаралъ съзаклятниците да го миришатъ съ растворени гърди.

Стефанъ *Славковъ* казва: „Левски облѣче попското джубе на попъ *Минча*, нахлу калимавката му, намѣтна патрахилътъ му, сериозно избѣрбори нѣкаква си молитва . . . на массата бѣхъ турнати Евангелието, камата и револвера на Левски, и единъ книженъ фишекъ, напълненъ съ баруть. Всинца стояхме на крака; Левски канерваше, а ние въ единъ гласъ повтаряхме пунктоветъ на *кѣтвата*. . . . Испотихме се докѣ се свърши обрѣда на закѣлването. Нѣкои отъ „приятелатъ народни“ трѣпе-